

РЕШЕНИЕ

№ 3572

гр. София, 01.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 15.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1116** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП във връзка с чл. 145 - 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Л. А. Д., ЕГН 9602292128 от [населено място], [жк], вх.А, ет.5, ап.9, чрез адв. Н. К. със съдебен адрес: [населено място], [улица], етаж 1, офис 2 срещу Заповед № 132/13.01.2023г. на младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на същия е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, а именно: временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, който при управление на ППС е нарушил разпоредбите на чл.174, ал.3, предл.2-ро ЗДвП. В жалбата си Д. навежда твърдение за незаконосъобразност на оспорваната заповед .

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адв. К., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по жалбата - редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява, че на жалбоподателят е съставен акт за административно нарушение серия GA № 606000/14.01.2021г. за това, че на същата дата – 14.01.2023г. около 21,40 ч. в [населено място], по Околовръстен път с посока на движение от бул. Европа към бул. Л. шосе управлява лек автомобил „ШЕВРОЛЕТ” с рег. [рег.номер на МПС] РК, като при проверка лицето отказва да бъде изпробвано за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство D. test 5000 с фаб. № ARLK-0001. На водача бил издаден талон за медицинско изследване.

С оглед горното, АНО е приел, че жалбоподателят е нарушила чл. 174, ал.3, предл. 2 ЗДвП, във връзка с което със заповед № 132/13.01.2023г. на младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР на Л. А. Д. е наложена ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца и тази заповед се обжалва и е предмет на настоящето съдебно производство.

При служебна проверка законосъобразността на оспорената заповед при условията на чл. 168 от АПК на всички основания по чл. 146, т. 1 - 5 от АПК съдът констатира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповедта е издадена от компетентен орган-младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, комуто са делегирани правомощия по издаване на заповеди за налагане на ПАМ по ЗДвП, по силата на заповед на Директора на СДВР рег. № 517з-1618 от 26.02.2018г., вр. със Заповед рег. 8121з-1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи /лист 18 от делото/. Следва да се има в предвид, че целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, съгласно чл. 22 от ЗАНН. Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, за който се установи, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, е установено по надлежен ред управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на друго упойващо вещество, както и при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, какъвто е конкретния случай.

В съставения на жалбоподателя акт за нарушение, е записано, че нарушителят е управлявал лек автомобил, собственост на В. И. З. на 14.01.2023г., като при извършена проверка от полицейските служители отказва да бъде изпробван с техническо средство D. test 5000 с фаб. № ARLK-0001. Няма представен резултат и от кръвна проба, с оглед издадения му талон за медицинско изследване.

Констатациите на административния орган не са оборени по надлежния ред от страна на жалбоподателя, в чиято тежест е да докаже твърдяната от него липса на материалноправните предпоставки за издаване на оспорения административен акт.

По повод извършено от жалбоподателя нарушение по чл.174, ал.3, предл. 2 от ЗДвП, установено с /АУАН/ серия ГА № 606000/14.01.2021г., компетентният орган законосъобразно е приложил предвидената в чл. 171, т. 1, буква „б“ от ЗДвП принудителна административна мярка.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на Л. А. Д., ЕГН 9602292128от [населено място], [жк], вх.А, ет.5, ап.9, чрез адв. Н. К. със съдебен адрес: [населено място], [улица], етаж 1, офис 2 срещу Заповед № 132/13.01.2023г. на младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на същия е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. "б"от ЗДвП, като неоснователна.

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. Чл.172 ал.5 от ЗДвП.

Преписи.

СЪДИЯ: